

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 46/22
Luxemburg, 16 martie 2022

Hotărârea în cauzele conexe T-684/19 și T-704/19
MEKH și FGSZ/ACER

Tribunalul declară inaplicabile dispozițiile Regulamentului 2017/459 referitoare la procesul de creare de capacitate incrementală pentru transportul de gaze

Prin urmare, decizia ACER privind crearea de capacitate incrementală pentru transportul de gaze din Marea Neagră între Ungaria și Austria, adoptată în temeiul acestor dispoziții, este anulată

În anul 2015, FGSZ Földgázzszállító Zrt. (FGSZ), operatorul maghiar al rețelei de transport de gaze, precum și omologii săi bulgar, român și austriac s-au angajat într-un proiect de cooperare regională vizând creșterea independenței energetice prin introducerea pe piață a gazului din Marea Neagră. Denumit „ROHUAT/BRUA”, acest proiect prevedea crearea de capacitate incrementală, printre altele, între Ungaria și Austria.

În luna mai 2017, proiectul a fost divizat în două proiecte distincte, dintre care unul referitor la infrastructura de transport care leagă Ungaria de Austria (denumit în continuare „proiectul HUAT”). Conform Regulamentului 2017/459 (denumit în continuare „regulamentul «cod de rețea»”)¹, FGSZ și operatorul austriac de transport și de sistem de gaze (GCA) au realizat o evaluare a cererii de pe piață pentru proiectul „HUAT”.

La 6 aprilie 2018, FGSZ a prezentat Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (MEKH), Autoritatea maghiară de Reglementare a Energiei și a Serviciilor Publice, propunerea de proiect „HUAT”, subliniind totodată că nu era în favoarea punerii în aplicare a acestui proiect. La 9 aprilie 2018, GCA a transmis propunerea de proiect „HUAT” Autorității austriece de Reglementare a Sectoarelor Energiei Electrice și Gazelor Naturale (E-Control). La 27 aprilie 2018, E-Control a adoptat o decizie de aprobare a propunerii de proiect „HUAT”, în timp ce, la 5 octombrie 2018, MEKH a adoptat o decizie de respingere a acestei propuneri.

La 10 octombrie 2018, Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) a comunicat MEKH și E-control că, în lipsa adoptării de către aceste autorități de reglementare naționale a unei decizii coordonate, aceasta era împruternicită, în temeiul regulamentelor „cod de rețea” și „ACER”², să decidă cu privire la propunerea de proiect „HUAT”. Prin decizia din 6 august 2019, ACER a aprobat această propunere.

MEKH și FGSZ au formulat fiecare o acțiune împotriva deciziei ACER la Tribunalul Uniunii Europene. În acțiunea sa, MEKH invocă în special nelegalitatea dispozițiilor regulamentului „cod de rețea” în temeiul cărora a fost adoptată decizia ACER³. Astfel, potrivit MEKH, regulamentul de

¹ Regulamentul (UE) 2017/459 al Comisiei din 16 martie 2017 de instituire a unui cod al rețelei privind mecanismele de alocare a capacității în sistemele de transport al gazelor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 984/2013 (JO 2017, L 72, p. 1).

² Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO 2009, L 211, p. 1, denumit în continuare „regulamentul «ACER»”). Acest regulament a fost înlocuit de Regulamentul 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO 2019, L 158, p. 22), care a intrat în vigoare la 4 iulie 2019.

³ Capitolul V din regulamentul „cod de rețea”.

bază⁴ care a fost folosit ca temei pentru adoptarea regulamentului „cod de rețea” nu permite Comisiei să adopte un cod de rețea care să prevadă un proces de creare de capacitate incrementală care poate conduce la impunerea în sarcina operatorului a obligației de a realiza investițiile necesare pentru crearea unei asemenea capacități.

Prin hotărârea din această zi, Tribunalul constată că **regulamentul „cod de rețea” stabilește efectiv o procedură care poate conduce la obligația operatorilor de transport și de sistem de a efectua investițiile necesare pentru crearea de capacitate incrementală.**

În ceea ce privește legalitatea dispozițiilor regulamentului „cod de rețea” care prevăd această procedură, Tribunalul arată că, în temeiul regulamentului de bază, revine în primul rând Rețelei europene a operatorilor de transport și de sistem de gaze (ENTSO), care constituie structura de cooperare la nivelul Uniunii a operatorilor de transport naționali, sarcina de a elabora coduri de rețea în anumite domenii limitativ enumerate de acest din urmă regulament. Prin urmare, doar în cazul în care ENTSO nu a pas elaborat un cod de rețea Comisia poate adopta unul sau mai multe coduri în aceleași domenii. În această privință, Tribunalul constată că, în temeiul formulării aceluiași regulament de bază, singurul domeniu pentru care stabilirea unui cod de rețea pentru crearea de capacitate incrementală ar putea fi eventual concepută este cel care privește normele de alocare a capacității și de gestiune a congestiei.

Or, Tribunalul arată că, în sensul regulamentului de bază, **noțiunea de „capacitate” nu vizează decât capacitatea actuală în rețea, iar gestionarea congestiei nu este avută în vedere decât pe baza capacității existente.**

În plus, regulamentul de bază face o distincție clară între, pe de o parte, domeniile limitativ enumerate citate anterior, pentru care ENTSO este competentă să elaboreze normele relevante în cadrul codurilor de rețea și, pe de altă parte, încadrarea investițiilor necesare pentru crearea unei capacități incrementale în rețea, pentru care ENTSO nu exercită decât un rol de susținere și de coordonare. **Astfel, dezvoltarea rețelei în întreaga Uniune intră în principal în competența statelor membre, iar rolul ENTSO se referă doar la coordonarea exercitării acestei competențe și la identificarea unor eventuale deficiențe investiționale, în special în ceea ce privește capacitățile transfrontaliere.**

În consecință, **regulamentul de bază nu atribuie nicio competență normativă nici ENTSO, nici Comisiei în privința adoptării normelor de încadrare a creării de capacitate incrementală în rețea.** Cu privire la acest aspect, Tribunalul subliniază că, **în temeiul directivei „gaz”⁵, un operator de transport și de sistem este supus obligației de a realiza investițiile necesare funcționării corespunzătoare a rețelei și, după caz, creării de capacitate incrementală.** Or, în temeiul acestei directive, **revine doar statelor membre sarcina de a asigura, prin intermediul autorităților lor naționale de reglementare respective, respectarea acestor obligații.**

În aceste condiții, Tribunalul concluzionează că, întrucât regulamentul de bază nu împuternicește ENTSO să includă într-un cod de rețea norme care pot impune unui operator de transport și de sistem de gaze obligația de a crea capacitate incrementală, **Comisia, substituindu-se ENTSO, nu era competentă să adopte dispozițiile regulamentului „cod de rețea” care reglementează o procedură care poate conduce la impunerea unei astfel de obligații.** Prin urmare, Tribunalul **declară inaplicabile aceste dispoziții ale regulamentului „cod de rețea” și anulează decizia ACER care a fost adoptată în temeiul acestora.**

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este

---

⁴ Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 (JO 2009, L 211, p. 36, denumit în continuare „regulamentul de bază”).

⁵ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO 2009, L 211, p. 94).

anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni și zece zile de la comunicarea acesteia. Recursul va fi supus unei proceduri de admitere în principiu. În acest scop, va trebui să fie însoțit de o cerere de admitere în principiu care să cuprindă chestiunea sau chestiunile importante pe care le ridică recursul pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral și rezumatul](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293